

Turecká republika

Bezpečnostná situácia a dodržiavanie ľudských práv na juhovýchode krajiny

24. júl 2017

Obsah

Výhrada/ Disclaimer	3
Správa o krajine pôvodu – Turecko – Bezpečnostná situácia a dodržiavanie ľudských práv na juhovýchode krajiny	4
Bezpečnostná situácia.....	4
A. Úrad vysokého komisára OSN pre ľudské práva: Správa o ľudských právach v juhovýchodnom Turecku	4
B. Reuters: Dvaja vládni činitelia a 13 militanti zabití na juhovýchode Turecka.....	6
C. Úrad Spojeného kráľovstva pre zahraničie a Commonwealth: Cestovné poradenstvo – Turecko.....	7
D. Ministerstvo zahraničných vecí USA: Cestovné upozornenie – Turecko.....	8
E. Deutsche Welle: Rodiny na juhovýchode Turecka stále trpia	8
F. Amnesty International: Výročná správa Turecko 2016/2017	9
Dodržiavanie ľudských práv	9
A. Amnesty International: Výročná správa Turecko 2016/2017.....	9
B. New York Times: Uprostred upratovania v Turecku, opätovný útok na kurdsú kultúru.....	11
C. Úrad vysokého komisára OSN pre ľudské práva: Správa o ľudských právach v juhovýchodnom Turecku	12
Report on a Country of Origin – Turkey - Security Situation and the Human Right Practice in South – East Turkey	16
Security Situation	16
A. Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights: Report on the human rights in South – East Turkey	16
B. Reuters: Two ruling party officials, 13 militants killed in southeast Turkey	18
C. The Foreign and Commonwealth Office: Travel Advice - Turkey	19
D. US Department of State: Turkey Travel Warning	20
E. Deutsche Welle: Families in Turkey's southeast continue to suffer.....	21
F. Amnesty International: Annual Report Turkey 2016/2017	21
Human Rights Practice	22
A. Amnesty International: Annual Report Turkey 2016/2017	22
B. New York Times: Amid Turkey's Purge, a Renewed Attack on Kurdish Culture..	23
C. Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights: Report on the human rights in South – East Turkey	24
Zoznam použitých zdrojov / List of Sources used.....	28

Výhrada/ Disclaimer

Výhrada týkajúca sa použitých zdrojov a uvedených informácií/ Disclaimer on sources and information

Táto správa bola napísaná na základe starostlivo vybraných spoľahlivých a verejne dostupných zdrojov informácií. Všetky použité zdroje sú v správe uvedené.

Všetky informácie uvedené v tejto správe boli vyhľadane, vyhodnotené a spracované s najvyššou možnou mierou starostlivosti vzhľadom na obmedzený rozsah času dostupného na jej vyhotovenie. Správa danú problematiku nepokrýva vyčerpávajúco a nie je ani rozhodujúca pre posúdenie konkrétnej žiadosti o azyl.

Ak v správe nie je spomenutá určitá udalosť, osoba alebo organizácia, nemusí to nevyhnutne znamenať, že sa udalosť nestala, alebo že táto osoba alebo organizácia neexistuje.

Informácie uvedené v správe nevyjadrujú osobné ani politické názory Ligy za ľudské práva.

This report was composed on the basis of carefully selected reliable, publicly available sources of information. All sources used are referenced.

All the information provided has been researched, evaluated and processed with utmost care within a limited time span. The report does not pretend to be exhaustive. Neither is this document conclusive as to the merit of any claim to refugee status or asylum.

If a certain event, person or organization is not mentioned in the report, this does not necessarily mean that the event has not taken place or that the person or organization does not exist.

The information in the report does not necessarily reflect the opinion of The Human Rights League and makes no political statement whatsoever.

Výhrada použitia správy/ Disclaimer on the use of the report

Správa nemôže byť kopírovaná alebo publikovaná (či už úplne alebo čiastočne) bez predchádzajúceho súhlasu Ligy za ľudské práva, s tým, že verejné zdroje informácií použité v správe smú byť citované, nie ale ich preklad do slovenského jazyka alebo samostatná správa bez predchádzajúceho súhlasu Ligy za ľudské práva.

This report can not be reproduced or republished (partially or entirely) without the prior consent of The Human Rights League. The public sources of information used in this report can be quoted, but not their translation into Slovak, or the report itself without the prior consent of The Human Rights League.

Správa o krajine pôvodu – Turecko – Bezpečnostná situácia a dodržiavanie ľudských práv na juhovýchode krajiny

Bezpečnostná situácia

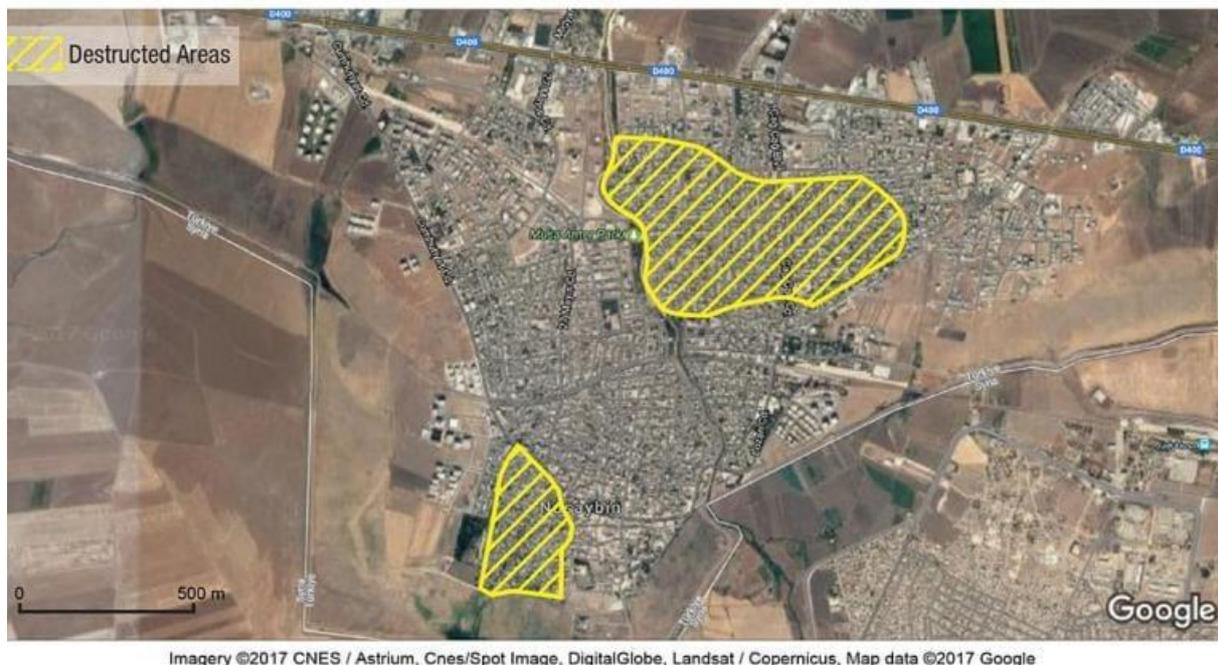
A. Úrad vysokého komisára OSN pre ľudské práva: Správa o ľudských právach v juhovýchodnom Turecku

"V období od júla 2015 do decembra 2016 bolo v súvislosti s bezpečnostnými operáciami v juhovýchodnom Turecku údajne zabitých 2 000 ľudí. Podľa získaných informácií je medzi obeťami takmer 800 členov bezpečnostných síl a približne 1 200 miestnych obyvateľov, z ktorých niektoré neurčené osoby sa mohli zapojiť do násilných alebo nenásilných konaní proti vláde. Úrad Vysokého komisára OSN pre ľudské práva (OHCHR) zdokumentoval početné prípady nadmerného použitia sily; zabíjanie; nútené zmiznutia; mučenia; zničenie bývania a kultúrneho dedičstva; podnecovanie k nenávisti; prevencia prístupu k nevyhnutnej zdravotnej starostlivosti, jedlu, vode a bývaniu; násilie voči ženám; a značné obmedzenie práva na slobodu názoru a prejavu, ako aj na politickú účasť. Najzávažnejšie porušovanie ľudských práv sa údajne vyskytlo počas období zákazu vychádzania, keď boli odstrihnuté celé obytné oblasti a pohyb bol obmedzený nepretržite počas niekoľkých dní naraz.

Počet hlásených vysídlených osôb v juhovýchodnom Turecku sa odhaduje na 355 000 až pol milióna ľudí, najmä obyvateľov kurdskeho pôvodu. Vystáňované obyvateľstvo sa údajne presťahovalo do susedných predmestí, miest a obcí alebo do iných regiónov v rámci Turecka. Humanitárna pomoc pre viac ako 355 000 ľudí vysídlených v rámci krajiny bola údajne veľmi obmedzená. Podľa dostupných informácií žiadna medzinárodná organizácia nezískala prístup na posúdenie humanitárnych potrieb a inej pomoci obyvateľstvu v juhovýchodnom Turecku, vrátane osôb vysídlených v rámci štátu. Miestne mimovládne organizácie uviedli, že pomoc vlády bola podmienená tým, že osoba prijímajúca pomoc mala čistý trestný register, čo bolo v rozpore so základnými humanitárnymi zásadami upravujúcimi núdzové humanitárne reakcie.

Od júla 2015 sily tureckej vlády uskutočňujú bezpečnostné operácie v mnohých provinciách juhovýchodného Turecka, zapájajúce tisíce vojakov, ktorí slúžili s divíziami pechoty, delostrelectva a obrnených armád, ako aj s tureckými leteckými silami. Podľa tureckých orgánov to bolo v reakcii na operácie, ktoré v regióne vykonávala PKK, ktorá údajne vytvárala barikády a zákopy v obytných oblastiach už počas obdobia pred júlom 2015. Ako súčasť svojej reakcie na "teroristické činnosti" vykonávané PKK, úrady iniciovali bezpečnostné operácie v najmenej 30 mestských a mnohých vidieckych oblastiach v celom juhovýchodnom Turecku, čo nakoniec viedlo k tomu, že viacero osôb bolo zabitých, vysídlených alebo zmiznutých, a v dotknutých oblastiach došlo k značnému zničeniu bytového fondu. Orgány tiež ukladali rozšírené celodenné zákazy vychádzania pre viac ako 30 miest a susedstiev, ktoré zakazovali akýkoľvek pohyb bez povolenia na časové obdobia trvajúce niekoľko týždňov, čím zabránili evakuácii vysídlencom zachytených uprostred

bezpečnostných operácií. Nedostatok prístupu k tiesňovým službám chorým a raneným ľuďom v konečnom dôsledku prispelo k vysokému počtu úmrtí pri operáciách. Celkovo bolo medzi júlom 2015 a augustom 2016 údajne zabitých asi 2 000 ľudí vrátane miestnych obyvateľov, medzi ktorými sú ženy a deti, ako aj takmer 800 príslušníkov bezpečnostných síl. Zabíjania boli vždy nasledované hromadnými presunmi preživších a zničením ich domovov a miestnych kultúrnych pamiatok. Viac ako 355 000 obyvateľov juhovýchodného Turecka, najmä obyvateľov kurdskeho pôvodu, bolo vysídlených. Analýza satelitného obrazu, ktorú poskytol program UNITAR pre operačné satelitné aplikácie (UNOSAT), naznačuje, že škody spôsobené bezpečnostnými operáciami v husto osídlených mestských centrách zodpovedajú použitiu ťažkých zbraní a pravdepodobne aj leteckej munície. Okrem toho správa UNOSAT ukazuje, že ťažké obrnené vozidlá boli pozorované v nasadení v inštitúciách ako sú školy. Medzi najzávažnejšie mimoriadne udalosti, ktoré spôsobili najväčší počet úmrtí boli tie hlásené v Cizre (provincia Sirnak), v Sur, Silvan a Lice (provincia Diyarbakir), Nusaybin, Dargeçit (provincia Mardin), Şirnak Center, Silopi, Idil (provincia Sirnak) a Yüksekova (provincia Hakkari). Od júla 2015 spôsobili pokračujúce bezpečnostné operácie podstatnú škodu na domoch, obchodoch a verejných budovách a priestranstvách v juhovýchodnom Turecku, počnúc minimálnym poškodením, končiac rozsiahlym zničením, a to najmä v Nusaybine, provincia Mardin a Sur v provincii Diyarbakir, kde bombardovanie spôsobilo trvalú zmenu populácie, vzoru vlastníctva a architektonického charakteru celých miest.

Najintenzívnejšie obdobie ničenia sa začalo bezprostredne po bezpečnostných operáciách, keď úrady zabránili vysídlenému obyvateľstvu vracať sa a rekonštruovať svoje vlastné domy a priniesli mechanizmy na zrovnanie celých mestských štvrtí so zemou, vrátane

ľahko poškodených budov a kultúrneho dedičstva. Centrá miest a obcí v juhovýchodnom Turecku boli opísované ako mesačné krajiny a rozsiahle parkoviská. Zatiaľ čo nie sú dostupné podrobné štatistiky o zničených obydliach, analýza satelitných snímok poskytnutá organizáciou UNOSAT ukazuje rozsiahle škody v juhovýchodnom Turecku. Medzi najzávažnejšie poškodené miesta patria Nusaybin, Derik a Dargeçit (Mardin); Sur, Bismil a Dicle (Diyarbakır); a Cizre a Silopi (Şırnak). Napríklad v meste Nusaybin (provincia Mardin) UNOSAT prostredníctvom satelitných snímok identifikovalo 1 786 poškodených budov, z ktorých bolo 398 úplne zničených, 383 vážne poškodených a 1 005 mierne poškodených. Na základe analýz satelitných snímok UNOSAT pripisuje takéto škody používaniu ťažkých zbraní a pravdepodobne aj leteckej munície.”

Zdroj: http://www.ohchr.org/Documents/Countries/TR/OHCHR_South-East_TurkeyReport_10March2017.pdf (dostupné 24. júla 2017)

B. Reuters: Dvaja vládni činitelia a 13 militanti zabití na juhovýchode Turecka

„Kurdsí militanti cez víkend na juhovýchode Turecka zastrelili dvoch úradníkov vláducej strany AKP, zatiaľ čo turecká armáda náletmi zabila viac ako tucet ozbrojencov, uviedli v nedeľu štátne orgány.

Orhan Mercan, podpredseda AKP v okrese Lice v provincii Diyarbakır, bol zastrelený pred jeho domom v piatok večer, zraneniam podľahol v nemocnici, uviedla kancelária provinčného guvernéra.

Militanti zastrelili v sobotu večer Aydina Ahiho, zástupcu predsedu AKP v okrese Ozalp, provincie Van, uviedla kancelária guvernéra. Bezpečnostné zdroje uviedli, že ozbrojenci uniesli Ahiho z domu a v jeho blízkosti ho zastrelili.

Minister pre energetiku Berat Albayrak na Twitteri uviedol, že oboch mužov zabili bojovníci Kurdskej pracovnej strany (PKK). Na útoky PKK bezprostredne nereagovala, ale v minulosti sa zameriavala na úradníkov strany.

PKK v roku 1984 spustila separatistické povstanie proti štátu a viac ako 40 000 ľudí, väčšinou Kurdov, bolo v konflikte zabitých. Tureckom, Spojenými štátmi a Európskou úniou je označovaná za teroristickú skupinu.

Prímerie medzi tureckou vládou a militantmi bolo ukončené v júli 2015 a juhovýchodný región krajiny, kde je PKK najsilnejší, následne zaznamenal najhoršie násilie od začatia povstania.

Pri leteckom útoku v juhovýchodnej provincii Mardin zabila turecká armáda päť militantov PKK, ktorí pripravovali útok na základňu armády. Počas iných leteckých útokov v sobotu armáda zabila aj päť stíhačov PKK v juhovýchodnej provincii Bingol v Turecku a ďalších štyroch militantov v regióne Metina v severnom Iraku, uviedla armáda.

Uviedla, že ďalší traja militanti PKK boli zabití v sobotňajších konfliktoch v juhovýchodných provinciách Diyarbakır, Hakkari a Şırnak.“

Zdroj: <https://www.reuters.com/article/us-russia-nemtsov-idUSKBN19Y0TE> (dostupné 13. júla 2017)

C. Úrad Spojeného kráľovstva pre zahraničie a Commonwealth: Cestovné poradenstvo – Turecko

"Úrad Spojeného kráľovstva pre zahraničie a Commonwealth (FCO) varuje pred všetkými cestami do vzdialenosti 10 km od hraníc so Sýriou a mestom Diyarbakir.

FCO neodporúča cestovanie do:

- zvyšných oblastí provincií Sirnak, Mardin, Sanliurfa, Gaziantep, Diyarbakir, Kilis a Hatay
- provincií Siirt, Tunceli a Hakkari.

Existuje zvýšené riziko teroristických útokov namierených proti letectvu.

Teroristi sa veľmi pravdepodobne pokúsia uskutočniť útoky v Turecku. Teroristické skupiny, vrátane kurdských skupín, Daesh (predtým označovaný ako ISIL) a extrémne ľavicových organizácií, naďalej plánujú a vykonávajú útoky. Ďalšie útoky sú pravdepodobné a môžu byť nerozlišujúce.

Väčšina teroristických útokov sa uskutočnila v južnej a východnej časti krajiny a v Ankare a Istanbul. Útoky sa s najväčšou pravdepodobnosťou zameriavajú na turecký štát, civilistov a demonštrácie. Napriek tomu je pravdepodobné, že niektoré útoky sa budú zameriavať aj na západné zúčiny a turistov zo západných krajín, najmä vo veľkých mestách.

Turecké úrady v nedávnej minulosti úspešne prekazili plánovanie útokov a uviedli, že v reakcii na nedávne útoky boli sprísnené bezpečnostné opatrenia Avak ďalšie útoky sú pravdepodobné a môžu byť nerozlišujúce. "

Zdroj: <https://www.gov.uk/foreign-travel-advice/turkey> (dostupné 13. júla 2017))

D. Ministerstvo zahraničných vecí USA: Cestovné upozornenie – Turecko

„V roku 2016 spôsobili početné teroristické útoky vrátane strelieb, samovražedných útokov a bombových útokov v turistických oblastiach, na verejných priestranstvách, súkromných oslavách, športových podujatiach, vo vládných, policajných a vojenských zariadeniach v Turecku stovky úmrtí.

Ďalšie útoky v Turecku sa môžu vyskytnúť pri veľkých akciách, na turistických miestach, v reštauráciách, nočných kluboch, obchodných centrách, pri bohoslužbách a dopravných uzloch vrátane leteckých služieb, metier, autobusov, mostov, autobusových terminálov a námornej dopravy.

Americký vládny personál, ktorý žije alebo navštevuje Turecko, naďalej potrebuje schválenie amerického veľvyslanectva na návštevu juhovýchodných provincií Hatay, Kilis, Gaziantep, Sanliurfa, Sirnak, Diyarbakir, Van, Siirt, Mus, Mardin, Batman, Bingol, Tunceli, Bitlis a Elazig. Cestovanie amerických štátnych zamestnancov v rámci Adany môže tiež podliehať obmedzeniam. Veľvyslanectvo USA navyše môže z bezpečnostných dôvodov zakázať presuny svojich zamestnancov a zamestnancov konzulátov do týchto oblastí. V dôsledku nedávnych násilných činov a možnosti útokov teroristických skupín z dôvodu pokračujúcej tureckej vojenskej aktivity v Sýrii vyzývame občanov USA, aby odložili cestovanie do veľkých mestských centier v blízkosti tureckej/sýrskej hranice. Občania USA by si tiež mali byť vedomí, že turecká vláda uzavrela svoju hranicu so Sýriou.

Turecká vláda zakazuje hraničné prechody zo Sýrie do Turecka, aj keď cestujúci vstúpil do Sýrie z Turecka. Turecké orgány v jednotlivých prípadoch zvažia povolenie prechodu tých jednotlivcov, ktorí hľadajú pohotovostnú lekársku starostlivosť alebo bezpečné útočisko v prípade bezprostredného nebezpečenstva. "

Zdroj: <https://travel.state.gov/content/passports/en/alertswarnings/turkey-travel-warning.html> (dostupné 13. júla 2017)

E. Deutsche Welle: Rodiny na juhovýchode Turecka stále trpia

"Viac ako 24 000 ľudí na juhovýchode Turecka bolo v dôsledku konfliktu vystáhaných. Mnohí z nich ešte stále nenašli domov. V júli 2015 skončilo prímerie medzi PKK a tureckou vládou, čo vyústilo do vojny v srdci miest na východe. Výsledkom bolo minimálne 368 úmrtí neozbrojených civilistov v celom regióne.

Zákazy vychádzania boli prvýkrát vynútené v Sur 6. septembra, keď sa boje zintenzívnili. To vyhnalo mnohých ľudí z ich domovov, pretože boli odrezaní od jedla a vody. Ozbrojené konflikty v Sur oficiálne skončili v marci 2016, avšak aj po roku tí ľudia, ktorí stratili svoje domovy, blízkych a živobytie, stále trpia. "

Zdroj: <http://www.dw.com/en/families-in-turkeys-southeast-continue-to-suffer/a-39455695> (dostupné 13. júla 2017)

F. Amnesty International: Výročná správa Turecko 2016/2017

„Ozbrojené konflikty medzi Kurdskou pracovnou stranou (PKK) a vládnymi silami pretrvávali najmä na väčšino kurdskom východe a juhovýchode krajiny. Vláda nahradila zvolených starostov z 53 obcí vládnymi správcami: 49 starostov bolo z kurdskej opozičnej Demokratickej strany regiónov (DBP). Spolu s mnohými volenými miestnymi predstaviteľmi bolo v novembri zadržaných deväť poslancov z kurdskej Ľudovej demokratickej strany (HDP).“

Zdroj: <https://www.amnesty.org/en/countries/europe-and-central-asia/turkey/report-turkey/> (dostupné 13. júla 2017)

Dodržiavanie ľudských práv

A. Amnesty International: Výročná správa Turecko 2016/2017

"Porušovanie ľudských práv bezpečnostnými silami beztrestne pokračovalo, najmä na prevažne kurdskom juhovýchode krajiny, kde bolo mestské obyvateľstvo držané 24 hodinovým zákazom vychádzania. Až pol milióna ľudí v krajine bolo vysídlených. Európska únia a Turecko uzavreli "migračnú dohodu" na zabránenie nelegálnej migrácie do EÚ; to viedlo k návratom stoviek utečencov a žiadateľov o azyl a ku zníženej kritike orgánov EÚ k stavu ľudských práv v Turecku.

Informačná misia OSN na juhovýchode bola blokována štátnymi predstaviteľmi, ktorí tiež bránili národným a medzinárodným mimovládny organizáciám, vrátane Amnesty International, dokumentovať porušovanie ľudských práv v regióne.

Ľudia vyjadrujúci nesúhlas, najmä vo vzťahu k kurdskej problematike, boli vystavení hrozbám násilia a trestnému stíhaniu. Internetová cenzúra sa zvýšila.

V auguste polícia uzavrela kancelárie hlavného kurdskeho denníka Özgür Gündem na základe súdneho príkazu na jeho uzavretie v dôsledku prebiehajúcich vyšetrovaní terorizmu, pričom ide o sankciu, ktorá nie je ustanovená zákonom. Dvaja redaktori a dvaja novinári boli umiestnení do vyšetrovacej väzby a stíhaní za teroristické trestné činy. Traja boli prepustení v decembri, zatiaľ čo redaktor İnan Kızılcaya zostal vo väzbe. V októbri bol na základe vykonávacieho dekrétu Özgür Gündem permanentne zatvorený, spolu so všetkými hlavnými kurdsky orientovanými národnými médiami.

Signatári januárovej petície iniciatívy Akademici za mier vyzývajúcej k návratu k mierovým rokovaniam a uznaniu požiadaviek kurdskeho politického hnutia boli vystavení

hrozbám násilia, administratívneho vyšetrovaniu a trestnému stíhaniu. Štyria signatári boli zadržaní až do súdneho pojednávania v apríli, kedy boli prepustení, ale nie oslobodení. Právnicki uviedli, že 42 osôb, zadržaných v máji v Nusaybine po stretoch medzi jednotlivcami spojenými s PKK a štátnymi silami, bolo zbitých a podrobených inému zlému zaobchádzaniu v policajnej väzbe. Povedali, že skupina, ktorá zahŕňala dospelých i deti, mala na hlavách vrecia a bola počas policajných výsluchov bitá a nemala prístup k primeranému lekárskeho ošetrovaniu svojich zranení.

Do júna uskutočnili bezpečnostné sily bezpečnostné operácie proti ozbrojeným osobám pridruženým k PKK, ktoré vykopávali zákopy a stavali barikády v mestských oblastiach na juhovýchode Turecka.

Využívanie rozšírených celodenných zákazov vychádzania z domov, teda absolútny zákaz pre ľudí, aby vyšli z domu, v kombinácii s prítomnosťou ťažkých zbraní vrátane tankov v osídlených oblastiach, bolo neprimeranou a násilnou odpoveďou na vážne bezpečnostné obavy a mohlo viesť ku kolektívnym trestom. Dôkazy naznačujú, že politika bezpečnostných síl, „striel'aj, aby si zabil“ používaná proti ozbrojeným osobám, spôsobila smrť a zranenia aj neozbrojeným obyvateľom a rozsiahle nútené vysídľovanie.

V januári bol novinár televízie IMC TV Refik Tekin postrelený, keď pomáhal zraneným dostať sa ku zdravotnej starostlivosti v meste Cizre, v ktorom bol nariadený zákaz vychádzania. V nahrávaní pokračoval aj po postrelení, zrejme z obrneného policajného vozidla. Neskôr bol zadržaný a vyšetrovaný podľa zákonov o terorizme.

Vo vyšetrovaní úmrtí asi 130 ľudí, ktorí zomreli, ukrywajúc sa pred útokmi v troch pivniciach v Cizre vo februári, počas zákazu vychádzania, nenastal žiaden pokrok. Úrady tvrdili, že prístup k sanitkám zablokovala PKK, pričom miestne zdroje uviedli, že ľudia v suteréne boli zranení a potrebovali naliehavú lekársku starostlivosť, a zomreli na zranenia alebo boli zabití, keď bezpečnostné sily zaútočili na budovy.

Orgány nedokázali dosiahnuť pokrok vo vyšetrovaní zabitia Tahira Elciho, vedúceho advokátskej komory v Diyarbakiri a významného ochrancu ľudských práv z novembra 2015. Vyšetrovanie bolo spomalené neúplným vyšetrením miesta činu a chýbajúcim záznamom bezpečnostnej kamery.

Došlo k prudkému nárastu nevyberavých útokov a útokov zameraných priamo na civilistov, pohrdajúcich právom na život a princípom ľudskosti. IS, PKK, jej odnož, Kurdskí Sokoli za Slobodu (TAK), a Revolučná ľudová oslobodzovacia strana boli obviňované z útokov, alebo sa k nim prihlásili.

Státisíce ľudí boli vysídlené z oblastí na juhovýchode Turecka, poznačených zákazom vychádzania. Nariadenia zákazov vychádzania nútili ľudí odísť s malým, ak vôbec nejakým majetkom. V mnohých prípadoch nemohli vysídľenci získať prístup k ich sociálnym a hospodárskym právam, ako je primerané bývanie a vzdelanie. Bola im ponúknutá neprimeraná kompenzácia za stratu majetku a živobytia. Ich právo na návrat bolo vážne ohrozené vysokou úrovňou zničenia a oznámením projektov nového rozvoja, z ktorých budú bývalí obyvatelia pravdepodobne vylúčení."

Zdroj: <https://www.amnesty.org/en/countries/europe-and-central-asia/turkey/report-turkey/> (dostupné 13. júla 2017)

B. New York Times: Uprostred upratovania v Turecku, opätovný útok na kurdskú kultúru

"... represia opäť začala po tom, ako sa v roku 2015 ukončilo prímerie s kurdskými militantmi. Zintenzívnila sa počas opútatrení, ktoré nasledovali po minuloročnom neúspešnom prevrate.

Zákrrok bol oficiálne namierený proti organizátorom puču. Ten však slúžil aj ako dymová clona na potlačenie iných skupín a hnutí, podporujúcich otázky, ktoré vláda považuje za problematické. Viac ako 140 000 ľudí bolo prepustených zo zamestnania alebo bola ich pracovná činnosť pozastavená a až 50 000 bolo zatknutých. Medzi nimi sú tí, ktorí ... podporujú koncept unikátnej kurdskej kultúry.

Potláčanie kurdskeho prejavu v Turecku predstavuje posledný balík reforiem, ktoré pán Erdogan zaviedol počas svojho prvého desaťročia pri moci.

V juhovýchodnom Turecku, kde je väčšina obyvateľov Kurdov, Erdoganova vláda zbavila funkcie vyše 80 zvolených starostov a nahradila ich štátnymi správcami. Tu v Diyarbakire, duchovnom hlavnom meste Tureckého Kurdistanu, štátny správca prepustil nielen väčšinu mestských zamestnancov, ale aj 80 percent zamestnancov mestského oddelenia, podporujúcich využitie kurdskeho a iných menšinových jazykov.

V mestách v celom regióne správcovia zmenili mená ulíc, ktoré boli predtým pomenované po významných kurdských osobnostiach, alebo odstránili sochy kurdských hrdinov. V posledných mesiacoch bolo zatknutých viac ako tucet zákonodarcov z hlavnej prokurdskej strany. Kurdský umelec bol uväznený za to, že namaloval obraz ruín v meste Nusaybin, jednom z niekoľkých kurdských miest čiastočne zničených v roku 2015 počas bojov medzi tureckou armádou a kurdskými militantmi.

Kurdskí alebo prokurdskí novinári sú medzi hlavnými obeťami „po-prevratového“ zásahu na slobodu prejavu. Podľa Free Journalist Society, teraz zakázanej, prokurdskej watchdog spravodajskej služby, je dnes 173 novinárov v tureckých väzniciach; z nich 50 pracovalo pre kurdske alebo prokurdske spravodajstvo.

Jediné kurdske turecké noviny Azadiya Welat boli vlani v lete zavreté - spolu s najmenej desiatimi televíznymi kanálmi, ktoré aspoň čiastočne vysielaajú v kurdskom jazyku. Dokonca aj kurdský karikatúrny kanál, Zarok TV, bol zakázaný niekoľko mesiacov pred tým, ako mu bolo povolené opätovné otvorenie v decembri.

Vláda tvrdí, že všetky tieto uzávery, zákazy a zatýkania sú legitímne.

"Cieľ vlády je veľmi jasný," povedal Hakki Boltan, šéf Free Journalist Society a bývalý šéfredaktor Azadiya Welat. "Cieľom je ukončenie kurdskeho politického hnutia a širšej kurdskej kultúry."

Zdroj: https://www.nytimes.com/2017/06/29/world/middleeast/amid-turkeys-purge-a-renewed-attack-on-kurdish-culture.html?_r=0 (dostupné 24. júla 2017)

C. Úrad vysokého komisára OSN pre ľudské práva: Správa o ľudských právach v juhovýchodnom Turecku

"Požívanie ľudských práv v juhovýchodnom Turecku je naďalej oslabované násilnými útokmi, ako napríklad zabíjaním alebo únosmi, ako aj teroristickými činmi, ktoré podľa vládnych zdrojov pácha Kurdska strana pracujúcich (PKK) zameriavajúc sa, medzi inými, na členov vládnucej strany AKP prítomných v regióne. Vláda údajne reagovala zintenzívnením svojej vojenskej činnosti v oblasti, ako aj neprimeranými bezpečnostnými opatreniami. Toto pretrvávajúce násilie a neistota je zintenzívnené politickou nestabilitou a prehlbujúcimi sa sociálnymi rozdielmi a je tiež podnietené absenciou akejkoľvek efektívnej inštitucionálnej platformy na uľahčenie sociálneho dialógu v juhovýchodnom Turecku. Zdá sa, že domáca ochrana ľudských práv v juhovýchodnom Turecku bola prinajmenšom od júla 2015 skutočne nefunkčná, čo dokazuje skutočnosť, že nebolo zaznamenané jediné vyšetrenie údajného nezákonného zabíjania stoviek ľudí v období 13 mesiacov od konca júla 2015 do konca augusta roku 2016. Podľa informácií, ktoré dostali pozostalí obetí a ich právnici, miestni prokurátori sústavne odmietali začať vyšetrenie prípadov vrážd, a to v rozpore s ústavnými a medzinárodnými povinnosťami v oblasti ľudských práv.

Koncom januára a začiatkom februára 2016 boli v meste Cizre muži, ženy a deti uväznené v pivniciach budov údajne podrobené bombardovaniu bezpečnostnými silami. Svedkovia a rodinní príslušníci obetí v Cizre vypočúvaní OHCHR vykreslili apokalyptický obraz úplného zničenia sídlisk, kde sa nachdzalo až 189 osôb, väčšinou vnútorných presídlencov, utekajúcich z oblasti bezpečnostných operácií, uväznených celé týždne v pivniciach bez vody, jedla, lekárskej starostlivosti a elektriny, počas najchladnejších mesiacov roka. Niektoré z obetí, ktoré boli uväznené v pivniciach, volali po pozornosti svetovej komunity prostredníctvom mobilných telefonických rozhovorov s mimovládnyimi organizáciami a poslancami parlamentu a žiadali, aby boli zachránení pred bombardovaním. Podľa rodín obetí zabitých v Cizre a podľa správ niektorých mimovládnych organizácií boli telá neurčitého počtu ľudí úplne alebo čiastočne zničené v dôsledku požiaru spôsobeného bombardovaním a následnou rýchlou demoláciou miesta incidentu.

Následné demolácie budov zničili dôkazy, a preto z veľkej časti zabránili základnej identifikácii a nájdeniu pozostatkov obetí. Namiesto toho, aby sa začalo vyšetrenie okolností týkajúcich sa nadmerného použitia sily, použitia ťažkých zbraní a následných úmrtí, miestne orgány obvinili ľudí, ktorých zabil, z účasti na teroristických organizáciách a prijali represívne opatrenia týkajúce sa členov ich rodín. Podľa informácií, ktoré dostal OHCHR od mnohých rodinných príslušníkov obetí, miestni prokurátori sústavne odmietajú začať vyšetrenie v súvislosti s údajnými vraždami. OHCHR nezískal žiadne dôkazy o tom, že sa vykonali účinné a nezávislé vyšetrenia v súvislosti s hlásenými vraždami. Obyvatelia, ktorí sa pokúšali vysledovať smrteľné pozostatky, boli údajne odvedení na policajnú stanicu a vypočúvaní.

Jedným z najdôležitejších aspektov celej situácie je hlásená neprítomnosť monitorovacích mechanizmov a neschopnosť vyšetriť údajné porušovanie ľudských práv a začať trestné stíhanie zodpovedných osôb. Medzinárodné mimovládne organizácie, ako aj turecké národné a regionálne mimovládne organizácie z juhovýchodného Turecka uvádzajú, že im

je aktívne bránené v prístupe k problémovým oblastiam, monitorovaniu ľudských práv a zhromažďovaniu a odovzdávaniu dôkazov o porušovaní ľudských práv príslušným orgánom a medzinárodným organizáciám. Tam, kde sa to pokúsili, mimovládne organizácie uvádzajú, že boli podrobené intenzívnemu štátnemu dohľadu a obťažovaniu. Okrem toho sa uvádza, že orgány nezačali jediné vyšetrovanie žiadnych z obvinení predložených v tejto správe.

Prístup k nevyhnutnej zdravotnej starostlivosti

Zákazy vychádzania ktoré orgány údajne uložili na viac ako 30 mestách a štvrtiach, zakázali akýkoľvek pohyb bez povolenia na dlhšiu dobu trvajúcu až niekoľko mesiacov. Počas týchto zákazov orgány údajne prerušovali dodávku vodu, elektrickej energie a dodávky potravín do celého mesta po dlhší čas. Miestni obyvatelia uvádzajú, že aj s povolením bol pohyb veľmi ťažký, vrátane prístupu k zdravotníckym zariadeniam pre chorých a zranených. Bezpečnostné zložky okrem toho údajne systematicky bránili prístupu lekárskeho tímu k postihnutým oblastiam alebo im zabránili vo vstupe do dotknutých oblastí. Výsledkom bolo množstvo úmrtí, ktorým sa dalo predísť.

Okrem toho existovali obvinenia z útokov na zdravotnícke zariadenia a personál, z trestania zdravotníckeho personálu za prijímanie pacientov, ako aj z použitia zdravotníckych zariadení na vojenské alebo bezpečnostné účely. Napríklad podľa správy mimovládnej organizácie začali začiatkom septembra 2015 vládne sily presúvať vojakov do štátnej nemocnice Cizre, čím obsadili celé tretie poschodie nemocnice. Podľa tej istej správy boli v septembri 2015 pri výkone svojej práce zastrelení vodič sanitky a niekoľko zdravotných sestier.

Nútené zmiznutia

Mimovládne organizácie v auguste 2016 ohlásili nútené zmiznutie troch mužov z juhovýchodného Turecka, v samostatných incidentoch v Istanbule, Šanlıurfe a Lice. Obete údajne zadržala polícia, ale členovia ich rodín ich nedokázali vysledovať. Okrem toho bol OHCHR informovaný o zmiznutí člena Strany demokratických regiónov (DBP) z Diyarbakiru v Ankare v novembri 2016. Príbuzní obete tvrdili, že obeť môže byť zadržaná v neuznanom policajnom zaistení. Pracovná skupina OSN pre nútené alebo nedobrovoľné zmiznutia navštívila Turecko v marci 2016 a vyjadrila znepokojenie nad "znepokojujúcou situáciou na juhovýchode krajiny a jej rozsiahlym vplyvom na ľudské práva", čo prispieva k porušovaniu ľudských práv, vrátane nútených zmiznutí. Pracovná skupina obdržala obvinenia z mimosúdnych popráv spáchaných v juhovýchodnom Turecku, ako aj svedectvo o rodinných príslušníkoch, ktorí nemajú prístup k telám osôb zabitých počas bezpečnostných operácií a k telám, ktoré boli zničené. Vyzvala na dôkladné a nestranné vyšetrovanie všetkých obvinení z porušovania ľudských práv v súvislosti s bezpečnostnými operáciami v juhovýchodnom Turecku.

Vnútorne presídlené osoby

Podľa rôznych zdrojov sa celkový počet osôb vnútorne presídlených v dôsledku bezpečnostných operácií v juhovýchodnom Turecku odhadoval na 355 000 až pol milióna. Najvyšší počet bol údajne vysídlený z mesta Sur, kde podľa miestnych správ bolo 95% obyvateľov vysídlených. Vysídlení obyvatelia oblastí postihnutých bezpečnostnými

operáciami sa údajne buď presťahoval do susedných miest a obcí, do centier miest Diyarbakir, Van a Batman, alebo do iných regiónov v rámci Turecka. Mnohí vnútorní presídlenci nemajú domov, kam by sa vrátili, domovy boli či už zničené v priebehu bezpečnostných operácií, alebo preto, že vláda vykonala plány na demoláciu a / alebo vyvlastnenie, čo sú významné prekážky pre návrat vnútorne vysídlených osôb. Vláda údajne neumožnila neobmedzený vstup nezávislým a nestranným humanitárnym organizáciám, za účelom určenia humanitných potrieb presídlencov. Humanitárna pomoc a základné sociálne služby, ktoré vláda poskytuje postihnutému obyvateľstvu, boli podľa všetkého nedostatočné a neadekvátne, v rozpore s medzinárodnými záväzkami Turecka v oblasti ľudských práv, vrátane tých, ktoré sú zakotvené v Medzinárodnom pakte o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach. Miestne mimovládne organizácie okrem toho tvrdili, že vláda podmienila takúto pomoc tým, že prijímateľ pomoci má mať čistý trestný register, čo by bolo porušením humanitárnych zásad, ktorými sa riadia núdzové humanitárne reakcie.

Mučenie a zlé zaobchádzanie

Medzinárodné a národné mimovládne organizácie dokumentujú zvýšený počet hlásení o mučení a zlom zaobchádzaní so zadržanými osobami v policajnej väzbe a na iných miestach zadržania v súvislosti s bezpečnostnými operáciami v juhovýchodnom Turecku od júla 2015 a najmä po pokusu o prevrat. Podľa správy, ktorú uverejnila mimovládna organizácia v juhovýchodnom Turecku, metódy mučenia a zlého zaobchádzania zahŕňajú bitie a udieranie zadržovaných osôb zo strany policajtov; sexuálne násilie vrátane znásilnenia a hrozby znásilnenia; nedostatok základných potrieb, ako je voda, jedlo a spánok; nedostatok zdravotníckych potrieb (kvôli ktorým niektorí väzni údajne dostali hepatitídu B); nútenie zadržovaných osôb, aby po celé hodiny kľáčali s rukami spútanými za chrbtom; a verbálne zneužívanie, psychické násilie a zastrašovanie. Niektoré obeť boli údajne fotografované nahé a ponechané v strachu, že tieto obrázky môžu byť použité na vydieranie alebo budú publikované, aby slúžili k ďalšiemu poníženiu. Úrad OHCHR obdržal správy, že zdravotnícky personál je pod tlakom nevydávať lekárske správy, ktoré preukazujú mučenie alebo zlé zaobchádzanie, zo strachu pred obťažovaním a odplatou zo strany orgánov.

Právo na slobodu a bezpečnosť

Podľa zdrojov mimovládnych organizácií, právnici so sídlom v juhovýchodnom Turecku hlásili trvalé zhoršenie bezpečnostných opatrení už pred pokusom o prevrat. Po vlne masových zatýkaní, ktoré sa uskutočnili v období od júla do decembra 2016, však úrady údajne začali zadržiavať ľudí na neoficiálnych miestach, ako sú športové haly, a zabránili im v prístupe k svojim právnikom a rodinám. Podľa právnikov niektorí zadržaní uviedli, že sú nútení podpisovať dokumenty, ktoré nečítali a boli nútení do obviňovania ďalších zadržovaných, ktorí boli vybraní z rôznych zoznamov mien a verejne dostupných fotografií. Mnohí právnici po celej krajine tiež uviedli, že mali prísne obmedzený prístup k svojim klientom, pričom ich kontaktná doba sa skrátila iba na jednu hodinu alebo menej týždenne, v rámci rutinného dohľadu bezpečnostných orgánov, pričom podliehali nahrávaniu hlasového záznamu. Obmedzenia prístupu právnikov k osobám v policajnej väzbe a väzbe boli povolené vládny dekrétom z 23. júla 2016 (KHK / 676), ktorý umožnil

prokurátorom zabrániť zadržaným osobám stretnúť sa s advokátom počas prvých piatich dní policajnej väzby. Dekrét takisto rozšíril policajnú väzbu na 30 dní a obmedzil právo na súkromnú komunikáciu medzi právnikmi a ich klientmi zadržanými vo vyšetrovacej väzbe.

Prístup k spravodlivosti

Obtiažnosť prístupu k spravodlivosti pre obeť v juhovýchodnom Turecku je naďalej zhoršovaná opatreniami prijatými vládou v nadväznosti na pokus o prevrat. Údajne najmenej 2 745 sudcov a prokurátorov bolo suspendovaných v priebehu niekoľkých hodín od pokusu o štátny prevrat z 15. júla 2016. Koncom decembra 2016 bolo na základe skráteneho vyšetrovania a konania o prepustení prepustených viac ako 3000 sudcov a prokurátorov. Prepúšťania výrazne oslabili fungovanie súdnictva a vyvinuli tlak na celý systém tým, že podporili atmosféru zastrašovania a hrozby voči sudcom a prokurátorom. Počet prepustených sudcov a prokurátorov v juhovýchodnom Turecku nie je známy. "

Zdroj: http://www.ohchr.org/Documents/Countries/TR/OHCHR_South-East_TurkeyReport_10March2017.pdf (dostupné 24. júla 2017)

Report on a Country of Origin – Turkey - Security Situation and the Human Right Practice in South – East Turkey

Security Situation

A. Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights: Report on the human rights in South – East Turkey

“Between July 2015 and December 2016, some 2,000 people were reportedly killed in the context of security operations in South-East Turkey. According to information received, this would include close to 800 members of the security forces, and approximately 1,200 local residents, of which an unspecified number may have been involved in violent or non-violent actions against the State. The Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR) documented numerous cases of excessive use of force; killings; enforced disappearances; torture; destruction of housing and cultural heritage; incitement to hatred; prevention of access to emergency medical care, food, water and livelihoods; violence against women; and severe curtailment of the right to freedom of opinion and expression as well as political participation. The most serious human rights violations reportedly occurred during periods of curfew, when entire residential areas were cut off and movement restricted around-the-clock for several days at a time.

The number of reported displaced persons (IDPs) in South-East Turkey is estimated between 355,000 to half a million people, mainly citizens of Kurdish origin. The displaced population is reported to have moved to neighbouring suburbs, towns and villages, or to other regions within Turkey. Humanitarian assistance to over 355,000 internally displaced people has reportedly been very limited. According to available information, no international organization has been granted access to assess humanitarian needs and provide assistance to the population in South-East Turkey, including internally displaced persons. Local NGOs reported that Government assistance has been conditioned upon having a clean criminal record, in violation of basic humanitarian principles governing emergency humanitarian responses.

Since July 2015, the Turkish Government forces have been conducting security operations in a number of provinces of South-East Turkey involving thousands of troops serving with combat-ready infantry, artillery and armoured army divisions, as well as the Turkish Air Force. According to Turkish authorities, this was in response to the operations that were allegedly conducted by the PKK in the region, which reportedly included setting up of barricades and digging trenches in residential areas during the period leading up to July 2015. As part of their response to “terrorist activities” allegedly conducted by the PKK, the authorities reportedly initiated security operations in at least 30 urban and a number of rural locations throughout South-East Turkey, which eventually allegedly resulted in a number of persons being killed, displaced or disappeared, as well as in wide-scale destruction of housing stock in the affected areas. The authorities also reportedly imposed extended around-the-clock curfews on over 30 towns and neighbourhoods prohibiting any

movement without permission for periods of time lasting up to several weeks, thus preventing the evacuation of IDPs trapped in the middle of security operations. Lack of access of emergency services to the sick and wounded, ultimately contributed to the high death toll of the operations. In total some 2,000 people were reportedly killed between July 2015 and August 2016, including local residents, amongst whom women and children, as well as close to 800 members of the security forces. The killings were reportedly invariably followed by mass displacement of the survivors and the destruction of their homes and of local cultural monuments. Over 355,000 South-East Turkey residents, mainly citizens of Kurdish origin, were displaced. Satellite image analysis, provided by UNHCR's Operational Satellite Applications Programme (UNOSAT), indicates that the damage caused by security operations in densely-populated urban centres is commensurate with the use of heavy weapons and, possibly, air-dropped munitions. Furthermore, UNOSAT's report indicates that heavy armoured vehicles were seen deployed in and around institutions such as schools. The most serious incidents that caused the greatest number of deaths were reported in Cizre (province of Şırnak), but other serious incidents that caused deaths and destruction were also reported in Sur, Silvan and Lice (province of Diyarbakır), Nusaybin, Dargeçit (province of Mardin), Şırnak Centre, Silopi, Idil (province of Şırnak), and Yüksekova (province of Hakkâri).

Since July 2015, the ongoing security operations have caused substantive damage to housing, business and public buildings and spaces in South-East Turkey, ranging from minimal damage to extensive destruction, particularly in Nusaybin of Mardin province and Sur district of Diyarbakır province, where shelling reportedly caused a permanent change in the population, patterns of ownership and architectural character of entire cities.

Imagery ©2017 CNES / Astrium, Cnes/Spot Image, DigitalGlobe, Landsat / Copernicus, Map data ©2017 Google

The most intensive period of destruction started in the immediate aftermath of security operations, when the authorities reportedly prevented the displaced population from returning and reconstructing their own homes and brought in machinery to raze entire city quarters to the ground, including lightly damaged buildings and cultural heritage. The centres of towns and cities across South-East Turkey have been described as empty moonscapes and vast parking lots. While comprehensive statistics on destroyed housing are not available, the analysis of satellite imagery provided by UNOSAT shows extensive damage across South-East Turkey. Some of the most extensively damaged sites are Nusaybin, Derik and Dargeçit (Mardin); Sur, Bismil and Dicle (Diyarbakır); and Cizre and Silopi (Şırnak). In Nusaybin (Mardin province), for example, a UNOSAT damage assessment through satellite imagery identified 1,786 damaged buildings, 398 of which were completely destroyed, 383 severely damaged, and 1,005 moderately damaged. Based on satellite image analysis, UNOSAT attributes such damage to the use of heavy weapons and, possibly, air-dropped munitions.

Source: http://www.ohchr.org/Documents/Countries/TR/OHCHR_South-East_TurkeyReport_10March2017.pdf (accessed July 24, 2017)

B. Reuters: Two ruling party officials, 13 militants killed in southeast Turkey

„Kurdish militants shot and killed two officials from the ruling AK Party in southeast Turkey over the weekend, while the Turkish military killed more than a dozen militants in air strikes, state authorities said on Sunday.

Orhan Mercan, the AKP's deputy head in the Lice district of Diyarbakir province, was shot in front of his home on Friday night and died of his wounds in hospital, the provincial governor's office said.

Militants killed Aydın Ahi, deputy head of the AKP in the Ozalp district of Van province on Saturday night, the governor's office said. Security sources said the gunmen seized Ahi from his home at gunpoint and killed him nearby.

Energy Minister Berat Albayrak wrote on Twitter that Kurdistan Workers Party (PKK) militants had killed both men. There was no immediate comment on the attacks from the PKK, but the group has targeted officials from the party in the past.

The PKK launched a separatist insurgency against the state in 1984 and more than 40,000 people, mostly Kurds, have been killed in the conflict. It is designated a terrorist group by Turkey, the United States and European Union.

A ceasefire between the Turkish state and the militants broke down in July 2015 and the southeast region of the country, where the PKK is strongest, subsequently saw some of the worst violence since the insurgency began.

In an air strike in the southeastern province of Mardin, the Turkish military killed five PKK militants preparing an attack on an army base, a general staff statement said.

In separate air strikes on Saturday, the army also killed five PKK fighters in southeast Turkey's Bingol province and another four militants in the Metina region of northern Iraq, the army said.

It said another three PKK militants were killed in clashes on Saturday in the southeastern provinces of Diyarbakir, Hakkari and Sirnak."

Source: <https://www.reuters.com/article/us-russia-nemtsov-idUSKBN19Y0TE>
(accessed July 13, 2017)

C. The Foreign and Commonwealth Office: Travel Advice - Turkey

„The Foreign and Commonwealth Office (FCO) advise against all travel to within 10 km of the border with Syria and to the city of Diyarbakir.

The FCO advise against all but essential travel to:

- *the remaining areas of Sirnak, Mardin, Sanliurfa, Gaziantep, Diyarbakir, Kilis and Hatay provinces*
- *the provinces of Siirt, Tunceli and Hakkari*

There's a heightened risk of terrorism against aviation.

Terrorists are very likely to try to carry out attacks in Turkey. Terrorist groups, including Kurdish groups, Daesh (formerly referred to as ISIL) and far left organisations, continue to plan and carry out attacks. Further attacks are likely and could be indiscriminate.

Most terrorist attacks have taken place in the south and east of the country and in Ankara and Istanbul. Attacks are most likely to target the Turkish state, civilians and demonstrations. Nevertheless, it's likely that some attacks will also target western interests and tourists from western countries, particularly in the major cities.

The Turkish authorities have successfully disrupted attack planning in the recent past and have said that security has been tightened in response to recent attacks. But further attacks are likely and could be indiscriminate."

Source: <https://www.gov.uk/foreign-travel-advice/turkey> (accessed July 13, 2017)

D. US Department of State: Turkey Travel Warning

“In 2016, numerous terrorist attacks involving shootings, suicide bombings, and vehicle-borne bombings in tourist areas, public spaces, private celebrations, sporting events, and government, police, and military facilities throughout Turkey resulted in hundreds of deaths.

Additional attacks in Turkey could occur at major events, tourist sites, restaurants, nightclubs, commercial centers, places of worship, and transportation hubs, including aviation services, metros, buses, bridges, bus terminals, and sea transport.

U.S. government personnel living in or visiting Turkey continue to require approval from the U.S. Embassy to visit the southeastern provinces of Hatay, Kilis, Gaziantep, Sanliurfa, Sirnak, Diyarbakir, Van, Siirt, Mus, Mardin, Batman, Bingol, Tunceli, Hakkari, Bitlis, and Elazig. Travel within Adana by U.S. government personnel may also be subject to restriction. Furthermore, the U.S. Embassy may prohibit movements by its personnel and those of its subordinate Consulates to these areas on short notice for security reasons. Due to recent acts of violence and the potential for reprisal attacks by terrorist groups due to continued Turkish military activity in Syria, we urge U.S. citizens to defer travel to large urban centers near the Turkish/Syrian border. U.S. citizens should also be aware that the Government of Turkey has closed its border with Syria. The Government of Turkey prohibits border crossings from Syria into Turkey, even if the traveler entered Syria from

Turkey. Turkish authorities will consider permitting the passage of individuals seeking emergency medical treatment or safety from immediate danger on a case by case basis."

Source: <https://travel.state.gov/content/passports/en/alertswarnings/turkey-travel-warning.html> (accessed July 13, 2017)

E. Deutsche Welle: Families in Turkey's southeast continue to suffer

"Over 24,000 people were internally displaced in the southeast of Turkey in the wake of the conflict there. Many of them have still not found a home. In July 2015, a ceasefire ended between the Kurdistan Workers' Party (PKK) and the Turkish state, escalating into a war in the heart of the cities of the east. This resulted in at least 368 unarmed civilian deaths across the region.

Curfews were first enforced in Sur on September 6 as fighting intensified. This pushed many people out of their homes as they were cut off from food and water. Armed clashes in Sur officially ended in March 2016, though over a year later, those people who lost their homes, loved ones and livelihood are still suffering."

Source: <http://www.dw.com/en/families-in-turkeys-southeast-continue-to-suffer/a-39455695> (accessed July 13, 2017)

F. Amnesty International: Annual Report Turkey 2016/2017

"Armed clashes between the Kurdistan Workers' Party (PKK) and state forces continued, mainly in the majority Kurdish east and southeast of the country. The government replaced elected mayors from 53 municipalities with government trustees; 49 mayors were from the Kurdish, opposition Democratic Regions Party (DBP). Along with many elected local officials, nine MPs from the Kurdish-rooted left-wing Peoples' Democracy Party (HDP) were remanded in pre-trial detention in November."

Source: <https://www.amnesty.org/en/countries/europe-and-central-asia/turkey/report-turkey/> (accessed July 13, 2017)

Human Rights Practice

A. Amnesty International: Annual Report Turkey 2016/2017

“Violations of human rights by security forces continued with impunity, especially in the predominantly Kurdish southeast of the country, where urban populations were held under 24-hour curfew. Up to half a million people were displaced in the country. The EU and Turkey agreed a “migration deal” to prevent irregular migration to the EU; this led to the return of hundreds of refugees and asylum-seekers and less criticism by EU bodies of Turkey’s human rights record.

A UN fact-finding mission to the south-east was blocked by the authorities who also obstructed national and international NGOs, including Amnesty International, from documenting human rights abuses in the region.

People expressing dissent, especially in relation to the Kurdish issue, were subjected to threats of violence and criminal prosecution. Internet censorship increased.

In August, police closed the offices of the main Kurdish daily Özgür Gündem on the basis of a court order for its closure due to ongoing terrorism investigations, a sanction not provided for in law. Two editors and two journalists were detained pending trial and prosecuted for terrorism offences. Three were released in December while editor İnan Kızılkaya remained in detention. In October under an executive decree, Özgür Gündem was permanently closed down along with all the major Kurdish-orientated national media.

Signatories to a January petition by Academics for Peace calling for a return to peace negotiations and recognition of the demands of the Kurdish political movement were subjected to threats of violence, administrative investigation and criminal prosecution. Four signatories were detained until a court hearing in April; they were released but not acquitted.

Lawyers said that 42 people, detained in Nusaybin in May after clashes between PKK-affiliated individuals and state forces were beaten and subjected to other ill-treatment in police detention. They said that the group, which included adults and children, were hooded, beaten during police interrogation and not able to access appropriate medical care for their injuries.

Until June, the security forces conducted security operations against armed individuals affiliated to the PKK, who had dug trenches and erected barricades in urban areas in the southeast of Turkey. The authorities’ use of extended round-the-clock curfews, a total ban on people leaving their homes, combined with the presence of heavy weaponry including tanks in populated areas, was a disproportionate and abusive response to a serious security concern and may have amounted to collective punishment. Evidence suggests that the security forces’ operated a shoot-to-kill policy against armed individuals that also caused deaths and injuries to unarmed residents and widespread forced displacement.

In January, IMC TV journalist Refik Tekin was shot while bringing injured people to receive medical treatment in Cizre, a city under curfew. He continued recording after being shot, apparently from an armoured police vehicle. He was later detained and investigated under terrorism laws.

No progress was made in investigations into the deaths of some 130 people who died while sheltering from clashes in three basements during the curfew in Cizre in February. The authorities alleged that access for ambulances was blocked by the PKK when local sources reported that people in the basements were injured and needed emergency medical care, and died of their injuries or were killed when security forces stormed the buildings.

The authorities failed to make progress in investigation of the November 2015 killing of Tahir Elci, Head of the Diyarbakir Bar Association and a prominent human rights defender. It was hampered by an incomplete crime scene investigation and missing CCTV footage.

There was a sharp increase in indiscriminate attacks and attacks directly targeting civilians, showing contempt for the right to life and the principle of humanity. IS, PKK, its offshoot Kurdistan Freedom Falcons (TAK) and Revolutionary People's Liberation Party-Front were blamed or claimed responsibility for the attacks.

Hundreds of thousands of people were displaced from the areas under curfew in the southeast of Turkey. The imposition of curfews with only hours' warning forced people to leave with few, if any, possessions. In many cases, displaced people were not able to access their social and economic rights such as adequate housing and education. They were offered inadequate compensation for loss of possessions and livelihoods. Their right to return was severely compromised by the high levels of destruction and the announcement of redevelopment projects likely to exclude former residents."

Source: <https://www.amnesty.org/en/countries/europe-and-central-asia/turkey/report-turkey/> (accessed July 13, 2017)

B. New York Times: Amid Turkey's Purge, a Renewed Attack on Kurdish Culture

„...repression began again after a cease-fire with Kurdish militants fell apart in 2015. It accelerated further during the crackdown that followed last year's failed coup.

The crackdown was nominally intended to target the plotters of the putsch. But it has also been used as a smoke screen to squeeze other groups and movements that promote narratives deemed problematic by the government. More than 140,000 people have been fired or suspended from their jobs, and up to 50,000 have been arrested. Among them are those who ... promote the concept of a unique Kurdish culture.

The suffocation of Kurdish expression in Turkey constituted the latest rollback of reforms Mr. Erdogan put in place during his first decade in power.

Across southeast Turkey, where most people are Kurdish, Mr. Erdogan's government fired over 80 elected mayors and replaced them with state-appointed trustees. Here in Diyarbakir, the spiritual capital of Turkish Kurdistan, the trustee not only fired most of the city's municipally employed actors, but also 80 percent of the staff of the municipal department that promoted the teaching of Kurdish and other minority languages.

In towns across the region, trustees have changed the names of streets previously named for prominent Kurdish figures, or removed statues of Kurdish heroes. More than a dozen lawmakers from the main pro-Kurdish party have been arrested in recent months. A

Kurdish artist was jailed for doing a painting of the ruins of Nusaybin, one of several Kurdish towns partly destroyed in 2015 during fighting between the Turkish army and Kurdish militants.

Kurdish or pro-Kurdish journalists are some of the principal victims of the post-coup crackdown on free speech. According to the Free Journalist Society, a now-banned, pro-Kurdish news media watchdog, 173 journalists are now in Turkish prisons; of those, 50 worked for Kurdish or pro-Kurdish news outlets.

Turkey's only Kurdish-language newspaper, Azadiya Welat, was closed last summer — along with at least 10 television channels that broadcast, at least in part, in Kurdish. Even a Kurdish cartoon channel, Zarok TV, was banned for several months before being allowed to reopen in December.

The government says all these closures, bans and arrests are legitimate.

“The aim of the government is very clear,” said Hakki Boltan, the head of the Free Journalist Society, and a former editor in chief of Azadiya Welat. “The policy is to end the Kurdish political movement and the wider Kurdish culture.”

Source: <https://www.nytimes.com/2017/06/29/world/middleeast/amid-turkeys-purge-a-renewed-attack-on-kurdish-culture.html? r=0> (accessed July 24, 2017)

C. Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights: Report on the human rights in South – East Turkey

“The enjoyment of human rights in South-East Turkey is further undermined by violent attacks, such as killings or kidnappings, as well as acts of terrorism which, according to Government sources, have been committed by the Kurdistan's Workers Party (PKK) targeting among others, members of the ruling Justice and Development Party (AKP) in the region. The Government has reportedly responded by intensifying its military activity in the region, as well as by employing disproportionate security measures. This prevailing violence and insecurity is exacerbated by the political instability and deepening social divisions, and spurred on by the absence of any effective institutional platform to facilitate social dialogue in South-East Turkey. It appears that the domestic protection of human rights in South-East Turkey has effectively been non-functioning since at least July 2015, as demonstrated by the reported lack of a single investigation into the alleged unlawful killing of hundreds of people over a period of 13 months between late July 2015 and the end of August of 2016. According to the information received from family members and lawyers representing the victims, local prosecutors have consistently refused to open investigations into the reported killings, in violation of constitutional and international human rights law obligations.

In late January and early February 2016, in the town of Cizre, men, women and children trapped in basements of buildings were reportedly subjected to shelling by security forces. Witnesses and family members of the victims of Cizre interviewed by OHCHR painted an apocalyptic picture of the wholesale destruction of neighbourhoods where up to 189 persons, mostly IDPs fleeing security operations, were trapped for weeks in basements

without water, food, medical attention and power, during the coldest months of the year. Some of the victims trapped in the basements were calling for the attention of the world community through mobile telephone conversations with NGOs and members of parliament, begging to be saved from shelling. According to families of victims killed at Cizre, and as reported by several NGOs, the bodies of an undetermined number of people were completely or partially destroyed in fire induced by shelling and the subsequent rushed demolition of the location of the incident. The subsequent demolition of the buildings destroyed evidence and has therefore largely prevented the basic identification and tracing of mortal remains. Moreover, instead of opening an investigation into the circumstances surrounding the reported excessive use of force, recourse to heavy weapons and the resulting deaths, the local authorities accused the people killed of participating in terrorist organizations and took repressive measures affecting members of their families. According to the information that OHCHR received from a number of family members of victims, local prosecutors have been consistently refusing to open investigations into the reported killings. OHCHR has seen no evidence that effective and independent investigations had been conducted into the reported killings. Residents who were trying to trace the mortal remains were reportedly taken to the police station and interrogated. One of the most concerning aspects of the situation is the reported absence of monitoring, and failure to investigate alleged human rights violations and prosecute those responsible. International NGOs, as well as Turkish national and local NGOs from South-East Turkey, report having been actively prevented from accessing the areas of concern, conducting human rights monitoring, and gathering and transmitting evidence of violations to the concerned authorities and international organisations. Where they nevertheless attempted to do so, NGOs report having been subjected to intensive state surveillance and harassment. Furthermore, it has been reported that the authorities had failed to launch a single investigation into any of the allegations presented in this report.

Access to emergency medical care

The curfews, which the authorities reportedly imposed on over 30 towns and neighbourhoods, prohibited any movement without permission, for extended periods of time lasting up to several months. During the curfews, authorities reportedly cut off water, electricity and food supplies to entire cities for prolonged periods of time. Local residents report that even with permission, movement was very difficult, including to access health facilities for the sick and wounded. Furthermore, security forces reportedly systematically hampered or prevented access for medical emergency teams to the affected areas during curfews. This resulted in a number of preventable deaths.

Moreover, there were allegations of attacks on medical facilities and personnel, punishment of medical personnel for attending patients, as well as the use of medical facilities for military or security purposes. For example, according to an NGO report, in early September 2015, State forces moved troops to Cizre state hospital, occupying the entire third floor of the hospital. According to the same report, an ambulance driver and a number of nurses were reportedly shot at and killed either by police fire or unknown gunmen in September 2015 while carrying out their duties.

Enforced disappearances

NGOs reported the enforced disappearances of three men from South-East Turkey, in separate incidents, in Istanbul, Şanlıurfa and Lice, during August 2016. The victims were allegedly detained by the police but family members could not trace them. In addition, OHCHR was informed of the disappearance, in November 2016, in Ankara, of a member of the Democratic Regions Party (DBP) from Diyarbakır. The relatives of the victim alleged that the victim could be held in an unacknowledged police detention facility. The United Nations Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances visited Turkey in March 2016, and expressed concern "at the increasingly worrisome situation in the South-East of the country and its wide impact on human rights," which is conducive to all human rights violations, including enforced disappearances. The Working Group received allegations of extrajudicial executions committed in South-East Turkey as well as testimonies of families unable to access the bodies of people killed during security operations and of bodies being disposed of. It called for a thorough and impartial investigation into all allegations of human rights violations in the context of security operations in South-East Turkey.

Internally displaced people

According to various sources, the total number of IDPs as a result of the security operations in South-East Turkey was estimated between 355,000 and half a million. The highest number was reported to be displaced from Sur where, according to local reports, 95 per cent of the population was displaced at the end of the security operations. The population displaced from areas affected by security operations is reported to have either moved to neighbouring towns and villages; to Diyarbakır, Van and Batman city centres; or to other regions within Turkey. Many of the IDPs now have no home to go back to, either because they were destroyed in the course of security operations or because the Government proceeded with plans of demolition and / or expropriation, all of which are significant obstacles to the return of IDPs. The Government reportedly has not granted full access for independent and impartial assessment by humanitarian agencies of the humanitarian and protection needs of IDPs. The humanitarian assistance and basic social services that the Government has been providing to the affected population has reportedly been insufficient and inadequate contrary to Turkey's international human rights obligations, including those enshrined in the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights. Moreover, local NGOs have alleged that the Government has conditioned such assistance upon having a clean criminal record, which would be a violation of humanitarian principles governing emergency humanitarian responses.

Torture and ill-treatment

International and national NGOs have documented an increased number of reports of torture and ill-treatment of detainees in police custody and other places of detention in the context of security operations in South-East Turkey since July 2015 and, in particular, following the coup attempt. According to a report published by an NGO in South-East Turkey torture and ill-treatment methods include police beating and punching of detainees; sexual violence, including rape and threat of rape; deprivation of basic needs, such as water, food and sleep; deprivation of medical supplies (due to which some prisoners allegedly contracted hepatitis B); forcing detainees to kneel handcuffed from

behind for hours; and verbal abuse, psychological violence and intimidation. Some victims were reportedly photographed nude, leaving them fearful that those images could be used for blackmail or published to humiliate them further. OHCHR has received reports that medical personnel have been under pressure not to release medical reports showing evidence of torture or ill-treatment, for fear of harassment and retaliation by the authorities.

Right to liberty and security

According to NGO sources, lawyers based in South-East Turkey had been reporting a steady deterioration of detention safeguards even before the coup attempt. However, after the wave of mass arrests conducted between July and December 2016, the authorities allegedly started holding detainees in unofficial places of detention, such as sports halls, and preventing them from having access to their lawyers and families. According to lawyers, some detainees reported being forced to sign documents they had not read and being coerced into incriminating other detainees who were picked from various lists of names and publicly available photographs. Many lawyers all over the country also reported having had severely curtailed access to their clients, with their contact time reduced to only one hour or less per week, under routine surveillance by the security authorities, and subjected to voice recording. The restrictions on the access of lawyers to meet with people in police custody and pre-trial detention were authorized by a Government decree on 23 July 2016 (KHK/676), allowing prosecutors to bar detainees from meeting with a lawyer during the first five days of police custody. The decree also extended police custody to up to 30 days and placed restrictions on the right to private communications between lawyers and their clients held in pre-trial detention.

Access to justice

The difficulty for victims in South-East Turkey to access justice is further compounded by the measures adopted by the Government in the aftermath of the coup attempt. At least 2,745 judges and prosecutors were reportedly suspended within hours of the 15 July 2016 attempted coup. By the end of December 2016, over 3,000 judges and prosecutors had reportedly been dismissed following an abbreviated investigation and dismissal procedure. The dismissals significantly weakened the functioning of the judiciary and put pressure on the whole system by fostering a climate of intimidation and threat towards judges and prosecutors. The number of dismissed judges and prosecutors in South-East Turkey is not known.”

Source: http://www.ohchr.org/Documents/Countries/TR/OHCHR_South-East_TurkeyReport_10March2017.pdf (accessed July 24, 2017)

Zoznam použitých zdrojov / List of Sources used

- http://www.ohchr.org/Documents/Countries/TR/OHCHR_South-East_TurkeyReport_10March2017.pdf
- <https://www.reuters.com/article/us-russia-nemtsov-idUSKBN19Y0TE>
- <https://www.gov.uk/foreign-travel-advice/turkey>
- <https://travel.state.gov/content/passports/en/alertswarnings/turkey-travel-warning.html>
- <http://www.dw.com/en/families-in-turkeys-southeast-continue-to-suffer/a-39455695>
- <https://www.amnesty.org/en/countries/europe-and-central-asia/turkey/report-turkey/>
- <https://www.nytimes.com/2017/06/29/world/middleeast/amid-turkeys-purge-a-renewed-attack-on-kurdish-culture.html? r=0>